

MOST

Suosjećanje, što je to u iskreno obraćenog kršćanina? Gdje mu je *izvor*? Koje je *mjerilo*? Koliko duboko i daleko dopire? Imam li duha *suosjećanja* ili samo osjećaje? Ima li prepoznatljiva mjesta za suosjećanje u duhovnoj zajednici i svakodnevnom životu usred bezosjećajnog materijalističkog svijeta u kojem živimo? Nije li to *ludost*?

Ovo su pitanja nad kojima se zamislim već pri samoj pomisli na tu riječ. Ima li u prigodama izražavanja suosjećanja prave istine ili samo „farizejskog običajnog izričaja“?

Isusova narav nas upućuje da je to više od prolivene suze tijela. One nam mnogo govore. Suosjećanje je nešto iznad našega tijela, više od onoga kada majčinski osjećaj srca pita: „Što je s tobom kćeri ili sine moj?“

Najbolji primjer suosjećanja u okolnostima tuge i boli je opisan u Ivanovom evanđelju (11, 33-35), kod Lazareva groba, kada samom Isusu Kristu „u duhu potresenom, navru suze“. Bile su to suze ljubavi, i to ljubavi Kristove: „Suze onoga koji je ljubio (Lazara)“.

Jedan je sluga Božji rekao: „Suza je čisti destilat duše“.

Isus Krist je pokazao suosjećanje iz dna duše za cijeli griješni svijet. I u radosti i u žalosti. Samo je On mogao reći pod teretom križa: „Kćeri Jeruzalemske ne plačite za mnom, nego plačite za sobom i za svojom djecom!“ (Luka 23,28). Kakav izričaj i poziv na suosjećanje iz dubine duše!

Jedan moj poslovni prijatelj s čijim se načinom rada ne slažem izgubio je devetnaestogodišnjeg sina u saobraćajnoj nesreći. Poslao sam mu kratki i iskreni izraz moje sućuti. Možda sam po prvi puta i ja kao otac imao pravi suosjećaj tuge i patnje u kojem se našao moj, ne baš simpatični poznanik.

Mjesecima poslije u našem i dalje nepromijenjenom poslovnom odnosu on izjavljuje: „Ti si plemenit!“.(?!)

Vodi li nas naše suosjećanje s patnjama i radostima do plemenitosti? Most od suosjećaja prema plemenitosti, u Božjim očima jeste ljubav. (Psalam 16,3) nam kaže: „...plemenitima ide sva moja ljubav“. Apostol Pavao u poslanici Rimljanima (12,9-21) nas uči i usmjerava: „Radujte se s onima koji se raduju, plačite s onima koji plaču, budite jednake misli među sobom...“, a Bog kroz proročku riječ Izaije proroka: „Plemenit misli samo na plemenito i ustaje samo za plemenito“(Izaija 32,8).

Tko posjeduje istinsko suosjećanje?

Mostom zvanim ljubav nam je stalno ići od suosjećaja do plemenitosti u ljubavi Boga Oca preko Isusa Krista. Djelo je to Duha Svetoga. (Filipljanima 4,8).

Ivan Glavačko

pastor EPC “Radosna vijest“, Zagreb